

Titel: Denne Sorte Haand Spørges om det er Nissens i Blaataarn, [...]

Citation: "Denne Sorte Haand Spørges om det er Nissens i Blaataarn, [...]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23*, ?, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_023-shoot-workid2_023_029/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

29,

Denne
Sorte Haand

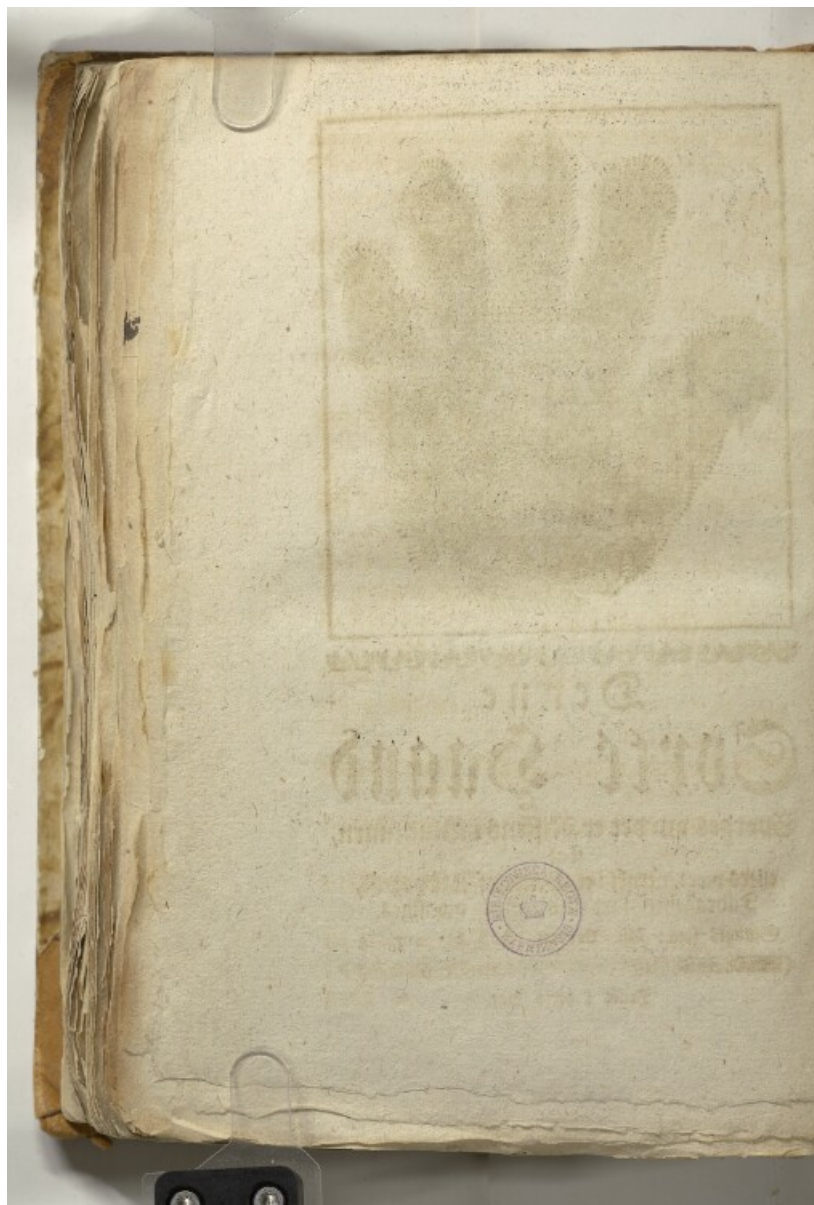
Spørges om det er Nissens i Blaataarn,

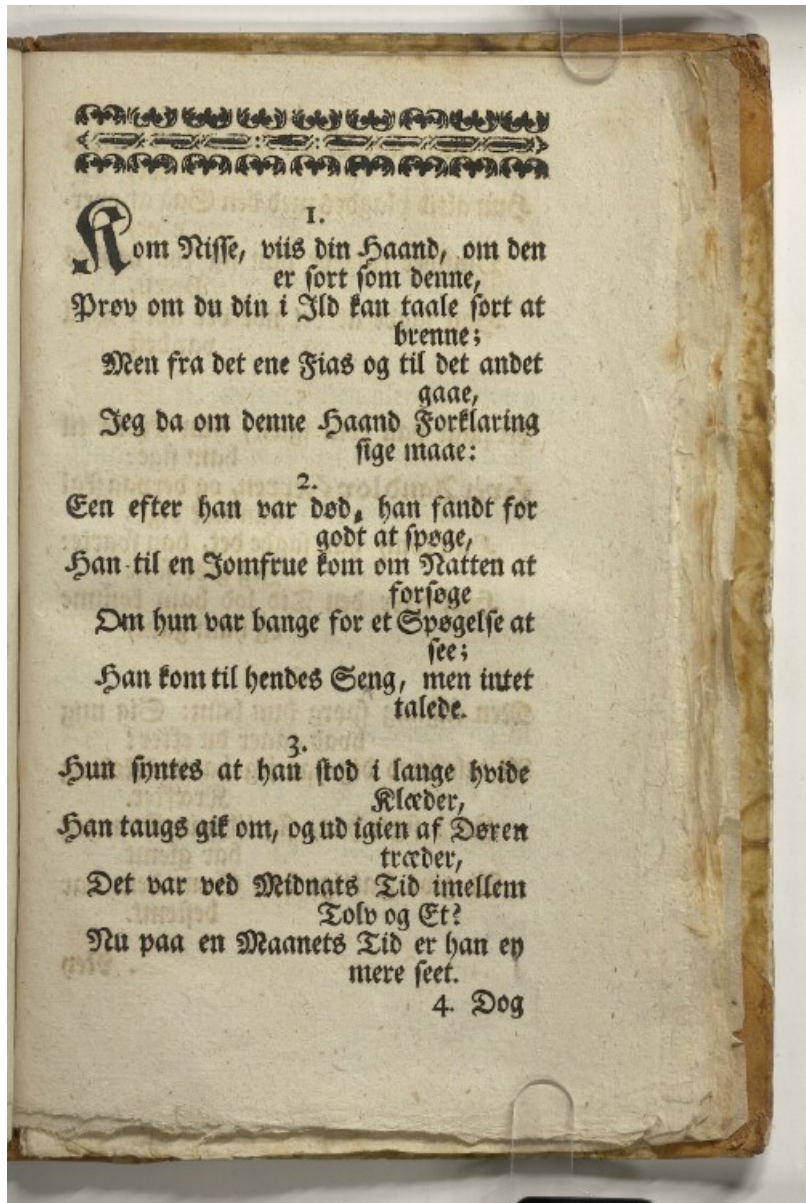
skal

ellers være afstrykt i et Brædt af et Spøgelse,
Eldragelsen fortalles, men modsiges.

Saaes som: All Verden tænke dig om, ic.

Trykt i dette Aar.

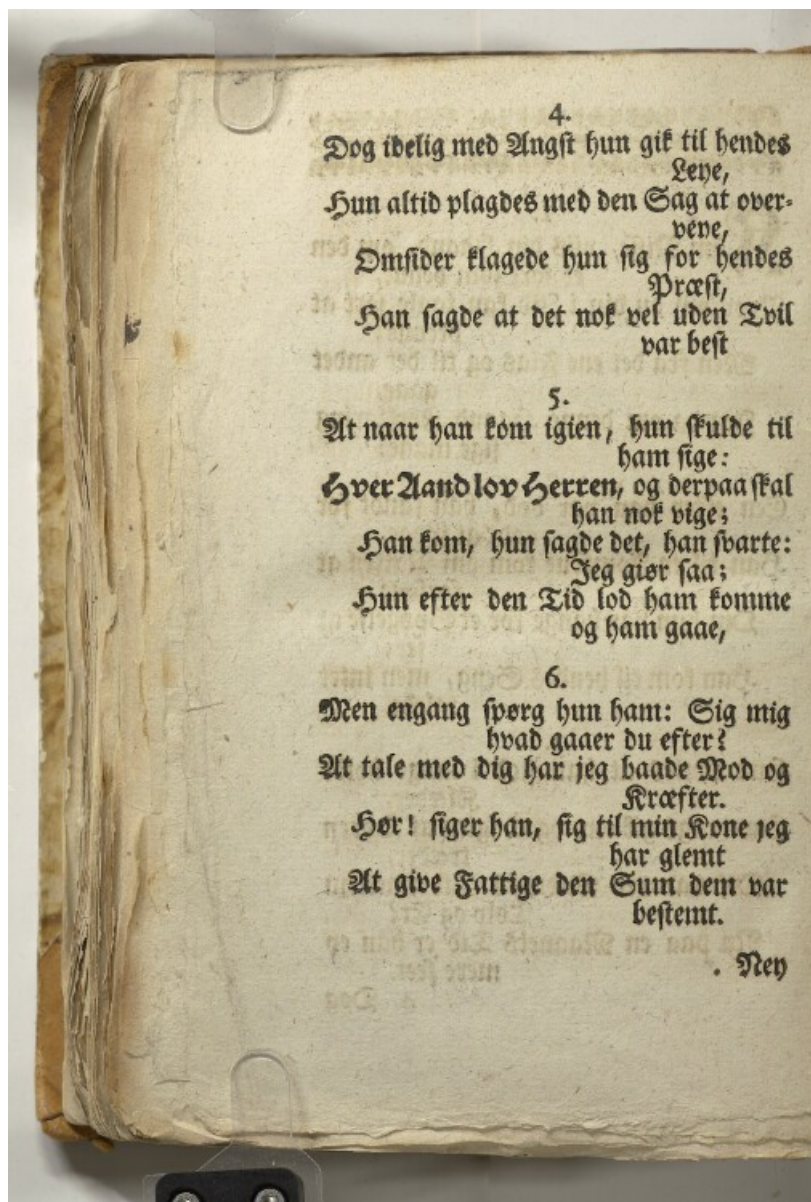

1.
N om Nisse, viis din Haand, om den
er sort som denne,
Prov om du din i Ild kan taale sort at
brenne;
Men fra det ene Fias og til det andet
gaae,
Jeg da om denne Haand Forklaring
sige maae:

2.
Een efter han var død, han sandt for
godt at spørge,
Han til en Jomfrue kom om Natten at
forsøge
Om hun var bange for et Spøgelse at
see;
Han kom til hendes Seng, men intet
taled.

3.
Hun syntes at han stod i lange hvide
Klæder,
Han taugs gif om, og ud igjen af Døren
træder,
Det var ved Midnats Tid inellem
Tolv og Et?
Nu paa en Maanets Tid er han en
mere seet.

4. Dog

4.
Dog idelig med Angst hun gif til hendes
Leve,
Hun altid plagdes med den Sag at over-
vene,
Dmsider klagede hun sig for hendes
Præst,
Han sagde at det nok vel uden Evil
var best

5.
At naar han kom igien, hun skulde til
ham sige:
Hver Aand lov Herren, og derpaa skal
han nok vige:
Han kom, hun sagde det, han svarte:
Jeg gjør saa:
Hun efter den Tid lod ham komme
og ham gaae,

6.
Den engang spørg hun ham: Sig mig
hvad gaaer du efter?
At tale med dig har jeg baade Mod og
Kræfter.
Hør! siger han, sig til min Kone jeg
har glemt
At give Fattige den Sum dem var
bestemt.

. Ney

7.

Men med jer Kone jeg vil en ha at bestille;
Jo Jomfrue, du maae heri føre ud min
 Wille,
Min Kone er ei den jeg selv vil tale
 med,
Ehi hun i Live har gjort mig saa stor
 Fortred.

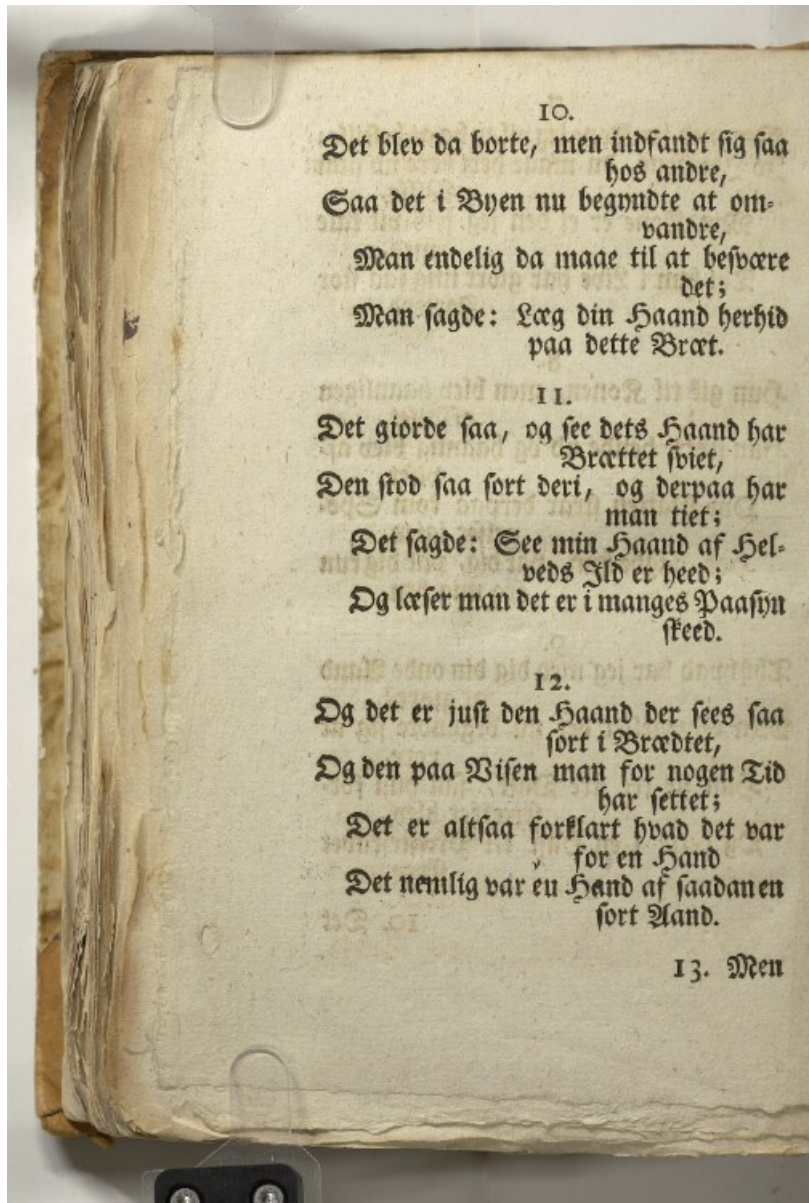
8.

Hun gif til Konen, men blev haanligen
 affviset,
Hun støtte hende nd og haanlig blev af-
 viset.
Om Natten strar derpaa kom Spø-
 gelfet igien,
Hør, sagde hun, påk dig, påk dig kun
 fra mig hen.

9.

Ehi hvad har jeg med dig din onde Mand
 at gjøre?
Men Spøgelfet det nu begyndte sig at
 røre,
Hun fik tre fire Dask, saa hun for-
 strækket blev,
Dg dette i en Hast til Præsteskabet
 skrev.

10. Det

10.

Det blev da borte, men indfandt sig saa
hos andre,
Saa det i Byen nu begyndte at om-
vandre,
Man endelig da maae til at besvære
det;
Man sagde: Læg din Haand herhid
paa dette Bræt.

11.

Det gjorde saa, og see dets Haand har
Brættet sviat,
Den stod saa fort deri, og derpaa har
man tiet;
Det sagde: See min Haand af Hel-
veds Ild er heed;
Dg læser man det er i manges Paasyn
skæed.

12.

Dg det er just den Haand der sees saa
fort i Brættet,
Dg den paa Bisen man for nogen Tid
har settet;
Det er altsaa forklart hvad det var
for en Hand
Det nemlig var en Hand af saadan en
fort Mand.

13. Men

13.

Men troe derfor ey at saadant er
passeret,
Sligt er opdigtet Tey og ifkun blot fin-
geret
I gamle Tider da Lettroenhed var
stor,
I vore Tider man slet intet deraf
troer.

14.

Gid Amnestue-Snak, og Bønderne paa
Landet
Lod fare saadant Fias og snakkede om
andet,
Saa blev vor Ungdom ey indprentet
saadant Kram,
Som gjør dem Skade, og vor Læn-
femaade Skam.

15.

Kan Legemer vel gaae, de raadne jo i
Jorden?
Har Vanden Rød og Been? Ney det er
mod al Orden.
Du troer Sathan gjør en Af døds
Skikkelse,
Ney han er fængslet, og staaer fast i
Lænkerne.

16. Smaa

16.

Smaa Geister troer du dog, de hist og
her kan pusle,
Ja mangel gang en Kat, og andet som
kan rusle,
Troer du er Spogelse, men see det skeer
saa tit,
At ofte Spogelse gaaer ud paa dit og
mit.

17.

Paa Landet nylig man jo faaer den Sag
betræftet,
Spørg Fangerne, som nu for samme
Sag er hæftet.
Hvad Enak løb ude om, for det blev
aaenbart,
Da om det kom til om, see saa var
alting klart.

18.

Jeg har den sorte Haand af lærde Strif-
ter taget,
Man seer hvor Folk den Tid af Over-
troe var plaget.
Den staaer da til Bevis, hvad Tiderne
da var;
Den som sligt troer endnu, er en en-
foldig Nar.
